

fast. Jeg er overbevist om, at vi Alle vilde være enige om at sige, at den burde fortsættes. Jeg indbrømmer, at der i flere Henseender er Forskjel paa, hvorledes dette vilde stille sig, og hvorledes det stiller sig nu, men Billigheds-hensynet er i ethvert Tilfælde det samme. Jeg vil ogsaa indbrømme, at der kan indvendes imod en Fortsættelse flere forskellige Ting, saasom dette, at det kan være uanseligere f. Ex. for det sjællandske Jernbaneselskab at faae anbragt sine 5 Millioner paa Pengemarkedet, naar en ny Lov giver Udsigt til, at der i den nærmeste Fremtid vil gjøres Forbring paa, at Pengemarkedet endvidere skal fortere en stor Deel af samme Slags Papirer. Jeg vil ogsaa indbrømme, at der kan siges, at forsaavidt som disse Baner vilde drage Trafikken en nogen anden Vej end directe over Kjøbenhavn og Sjælland, at det saa kan blive til Skade for den Rentabilitet, som det sjællandske Jernbaneselskabs Actier have. Der kunde være flere Indvendinger at gjøre, men saasom jeg ikke er en stor Vnder af en videre Udvikling af det sjællandske Jernbanevæsen efter det Princip, som blev nedlagt i den Lov, som blev vedtagen ifjor, saa er det i alt Fald Indvendinger, som ikke kunne hindre mig i at fastholde min Betragtning af det foreliggende Forslag.

Jeg hørte i forrige Møde, at den høitærede Indenrigsminister glædede sig meget ved Haabet om, at det sjællandske Jernbaneselskabs Generalforsamling skulde gaae ind paa Bestyrelsens Forslag. Jeg skal kun i den Henseende bemærke, at hvis man gjør det, saa vil den lille bitte Stump Bane paa Falster — som jeg, i Forbigaaende sagt, haaber skal faae en noget anden Retning, end det synes at være tiltænkt i Bestyrelsens Forslag — efter min Mening blive sat Staten i en langt højere Priis end mange, mange Mile Jernbaner i Sjælland, thi den vil koste Staten 15 Aars Forlængelse af det sjællandske Jernbaneselskabs Concession. Det er en overordentlig høj Priis, og det er et stort Spørgsmaal om vi ikke for denne Priis kunde bygge hele den vestjydske Bane, saa vi af Hensyn til at faae denne Bane anlagt dog ikke skulle udsætte Udviklingen af Jernbanenettet i Sjælland. Jeg har hidtil

talte om det Ubillige i at standse med disse Anlæg, men jeg troer ogsaa, at det vil være ufordeelagtigt fra Statens Standpunkt at standse med Jernbanerne. Det er ikke nok, at man kan paavise, at det directe ikke svarer f. Ex. sine 4 pCt., thi dermed er ikke paavist, at det ikke forrenter sig godt, naar det indirecte fremmer Udviklingen i de egne af Landet, der maastee allerhaardtest trænge dertil. Der blev i forrige Møde af det ærede Medlem fra Roeskilde (A. Hage) nævnt et Ord, som det gjorde mig ondt, at han kunde nævne paa den Maade, nemlig „Smør“. Det lod til, at han lod haant om det jydsk eller vendskyske Smør. Jeg skal mene, at „Smør“ er i mine Dine Repræsentanten for det rette fornustige Agerbrug, Repræsentanten for det Agerbrug, som vi glæde os til mere og mere bliver sat i System i Sjælland, og som vi haabe, at Øboerne, om end seent, vilde lære af Syberne at følge. Og var det ikke saaledes, vilde jeg slet ikke være med til at stemme for en Udvikling af disse Forhold. Men netop fordi det engang er saaledes, fordi det er Smør og Kjøb, de udføre og igjennem dette Agerbrugs-Princip søge i høj Grad at fremme Sjællands Opkomst, skulle vi ved bedre Forbindelsesmidler søge at hjælpe dem fremad paa en god Vej. Det er ganske rigtigt, at man sætter den kommende Høsts Udbytte i Pant for de Summer, vi anvende til Jernbanerne, men det er ligesaa vist, at man forøger Høstens Udbytte ved Jernbanerne. Det, at man sætter Fremtiden i Pant for det, man gjør i Nutiden, er jo Noget saa almindeligt for alle forskellige Foranstaltninger, at det ikke kan være noget Særegent i dette Tilfælde. Jeg troer ogsaa, at den Bane, som her specielt er Tale om, vilde drage ikke saa liden Trafik over til sig fra Norge og Sverrig, og selv om denne Trafik i Begyndelsen kun kommer til at angaae Smør og andre Sager, som de kunne handle med, saa troer jeg dog ogsaa, at det kan bidrage til at fremme den aandelige Forbindelse imellem Sjælland og vore nordlige Stamfrænder. Jeg troer ikke, at Syberne vilde kunne have nogen Skade deraf, men jeg troer tværtimod, at derved vil der kunne gaae baade en praktisk og en aandelig standinavist Strømning igjennem Frederikshavnerbanen udover Sjælland, som i begge Henseender kunde være Syberne